

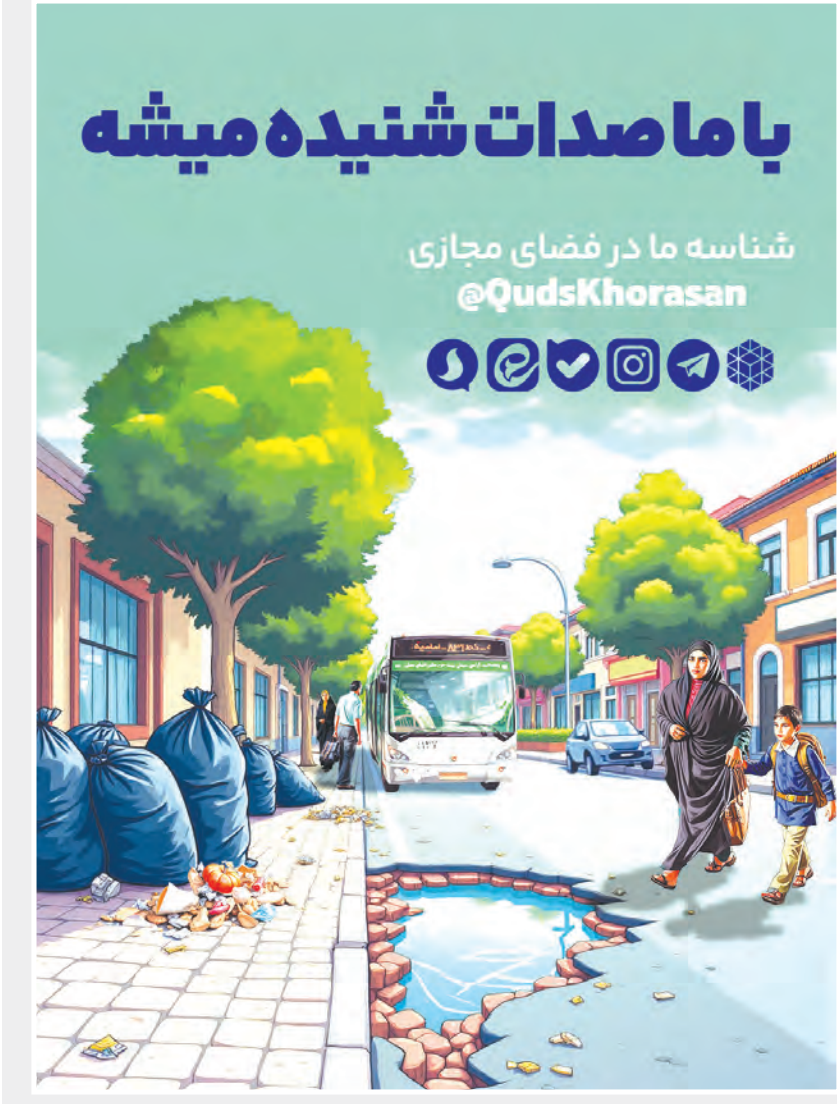
@QudsKhorasan

پیام مردم

وقت برای ۵۰۰ تومان آن‌قدر قانون و تبصره‌میدن. ■ سلام، چرا ما نباید کالابرگمون اضافه بشه؟ مگه ما چی داریم؟ هر فقیری الان یک ماشین داره. ما اگه وضع مالیمون خوب بود که توی حاشیه‌شهر زندگی نمیکردیم که از شهر فاصله داریم. باید به یک اندازه کالابرگ بدن و بین مردم فرق نذارن. مردم همین جوری دغدغه‌گرونی رو دارن. باز باید جوش کالابرگ رو که اضافه نشده هم داشته باشند؟ حق بچه‌های ما ضایع میشه. این طفلک‌ها چه گناهی کردن که نه سهام دارن نه کالابرگشون اضافه میشه؟ یک کارگر ساختمانی با بیکاری الان خدا روخوش میاد؟ ■ سلام، چرا آب رباط طرق آن‌قدر دهمزه است و بوی بد داره؟ چرا کسی پیگیری نمیکنه برای نظارت به کوچه‌های رباط طرق که جای ماشین سنگین شده و کامیون‌هاشون رو میذارن رویه‌روی خانه‌ها؟ فکری برای این وضع بکنین. از صدای ماشین‌ها و رفت و آمدشون کلافه‌شدیم. زمستون که میشه، از بوی دود تنگی نفس میگیریم. ■ با اینکه دهک ما سه است، پیامک افزایش کالابرگ نیامده است. لطفاً پیگیری کنید. ■ سلام، از کاشمر منطقه کوهسرخ، روستای تنورچه درخواست داریم پیگیری کنید این موقع سال، وقت کاشت جو و گندم و آبیاری زعفرون، واقعاً خشکسالی هست. چرا باید برق چاه موتورهای کشاورزی خاموش باشه اونم هر روز هفت ساعت؟ چه خبره جلو تولیدکننده کشاورزی رو هم سد میکنید. مگه تولید کشاورزی غیر از تولیدکننده‌های کارخانه‌های صنعتی هستش؟ مگه کارخانه‌آب و برق کمتر استفاده میکنن؟ چه سیاست غلط برای تولیدکننده کشاورزی درست کردین. خدا رو خوش میاد کشاورز روستایی این‌قدر زحمت و زجر بکشه آخر سر هیچ درآمدی نداشته باشه. ■ سلام، کالابرگ سوءتغذیه این برج واسه هیچ‌کس واریز نشده. چرا؟ ■ سلام، من دهک دو هستم. ماشین و خانه هم ندارم؛ ولی برام پیامک افزایش کالابرگ نیامده. چرا؟ ■ سلام، خسته‌نباشید، چرا قیمت داروها این‌قدر بالا رفته؟ حتی آدم نمیتونه وقتی سرما بخوره دارو بخره. داروی تولید ایران از اون ور نمیاد که قیمت رو بردن بالا! به شربت پلاژین کیدز که ساخت ایرانه و تا چند روز پیش شاید ۱۹۰ تومان بود، الان شده ۴۲۰هزار تومان. آدم چیکار کنه؟ حداقل قیمت داروهای تولید داخل رو بالا نبرن تا بتونیم بخیریم. اصلاًکسی به فکر قشر کارگر نیست.

پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه ۳ به گلایه مخاطب قدس در خصوص نبود پاکس زباله در محله مسلم شمالی ۷

باتشکر از حس مشارکت شهروند عزیز، جابه‌جایی مخزن با توجه به درخواست شهروندان محترم و به دلیل نزدیکی به مدرسه انجام شده است؛ زیرا مشکلات بهداشتی برای مدرسه ایجاد می‌کرد. لازم به ذکر است مخازن گالوانیزه زباله برای ریختن زباله در سطح شهر تعبیه نشده؛ زیرا زباله شهروندان هر شب از درب منازل جمع‌آوری می‌شود. این مخازن برای سر جاروی پاکبان‌هاست. به منظور حفظ نظافت و بهداشت نیازمند همکاری شهروندان در خصوص عدم قرار دادن زباله و ضایعات در محل هستیم و بنر اطلاع‌رسانی نیز نصب شد.

■ سلام، خسته‌نباشید، واقعاً مسئولین این نوشته‌ها و درددل‌های مردم که توی این کانال نوشته میشودمیبینن؟ چرا برای قیمت هویج، سیب‌زمینی و پیاز که حداقل مواد غذاییه و توی هر خانه‌ای ضروری هست، کاری انجام نمیدن؟ این رو میدونیم داخل کشور کاشته میشه. پس چرا دیگه دوغ، سیب‌زمینی، پیاز و میوه نمیتونیم بخیریم برای بچه‌ها؟ کارمان شده آشک و حسرت. پس دولت کی به فکر مردم فقیر شده خودش از این همه گرانی مواد غذایی میفته؟ ■ الان کلی روز از مهرماه میگذره و دبیرستان دخترانه شهید نصیری شهر شهرآباد از توابع شهرستان بردسکن مدیر نداره. اوضاع مدرسه اصلاً خوب نیست. کمبود کلاس و نبود امکانات رفاهی و آموزشی مناسب، دانش‌آموزان رو به شدت کلافه کرده. با اداره صحبت کردیم؛ ولی متأسفانه جواب نگرفتیم. این چه وضعشه؟ لطفاً پیگیر مشکل ما هم باشین. باتشکر. ■ سلام، برای این افزایش کالابرگ باید به مسئولان بگم که خیلی از اون‌هایی که یک ماشین و یک خونه دارن افزایش کالابرگ بهشون تعلق گرفته؛ اما ما که زیر ۲۰ میلیون تومن حقوق داریم و شوهرم ناراحتی قلبی داره و هم‌ااش توی خونه‌مون دعواست، بهمون تعلق نگرفته. یک قرعه‌کشی خونگی دارم و پول مردم میاد توی حسابم. فقط از اینه؟ ■ پس چرا مشکلات ما حل نمیشه؟ تا کی ما باید توی خیابان باشیم و شعار بدیم و بعد که بریم خونه، هیچی نباشه بخوریم و به بچه‌هامون بدیم؟ قیمت همه چیز سرسام‌آور گرون شده. یک فکر اساسی بکنید. ماهم گناه داریم. من دو تا پسر دارم که هر روز با ناراحتی میرن دبیرستان چون نه لباس مرتبی دارن و نه خوراک درستی. این چه وضعیه درست کردن برای مردم؟ هیچ چیز توی این مملکت درست نیست، درد مستأجری رو بگیم یا گرونی رو؟ ■ برای این افزایش کالابرگ چرا برای ما پیامک نیومده؟ من چند بار اعتراض کردم که دهکمون رو کمتر بکنن. مستأجرم و سه فرزند داریم. شوهرم ۴۷ سالشه و کارگر ساختمون که حالا بیکاره. یک ماشین پژو ۸۴ داریم. امسال پسرم حقوق سربازیش رو جمع کرد یکم هم کار کرد و تونست یک پراید قسطی بخره. تمام زندگیمون همینه. از اطرافیان خودمون هستن کسانی که شاسی‌بلند و دو تا خونه دارن؛ اما دهک‌ما هستن و کالابرگشونم افزایش دادن. کاش دست همونی رو که داره دهک‌بندی میکنه، بگیرم بیارم نشون بدم زندگیم رو تا ببینم واقعاً چه جوری زندگی میکنیم. ■ سلام، ما در منطقه میدان بار نوغان زندگی میکنیم و آب گچ فراوان دارد و مدام سنگ کلیه داریم. منطقه کاملاًآباد که باز دختر برادرم زندگی میکند آبش خیلی بیشتر از اینجا گچ دارد و اون‌ها از خانه ما آب آشامیدنی میبرن چون سنگ کلیه گرفتن و کیفیت آب آنجا خیلی بد است. لطفاً برسد به دست مسئولان. ممنون از روزنامه‌طوس. ■ سلام، چرا طرح یسنا رو فقط یک بار ریختن و بعد از اون دیگه قطع کردن؟ مگه بچه‌های ما چی کم دارن از متولدان سال ۱۴۰۵ که ماهی ۲ میلیون تومان میگیرن؟ ■ سلام، صدای ما رو به گوش مسئولین برسونید. برای اون بازنشسته‌ای که حقوقش تازه شده ۲۱ میلیون تومان و یک خونه نقلی داره، اگه کالابرگ همین الان هم نفری ۵۰۰ هزار تومن اضافه بشه، جبران چند ده برابری شدن اجناس رو نمیکنه. اون

تحلیل رفتار دستگاه‌های اجرایی استان در مواجهه با مشکلات تولیدکنندگان، چهار الگوی رفتاری را نشان می‌دهد

تاوان محافظه‌کاری مدیران دولتی بر دوش بخش خصوصی

حقوق استان یا پیگیر ابطال رویه غلط در پایتخت باشد. چهارمین گروه شامل اداره‌ها یا دستگاه‌هایی است که اساساً فاقد بدنه کارشناسی فعال هستند و همه واکنش آن‌ها در برابر خواسته‌های فعالان اقتصادی، تکرار مکاتبه‌های گذشته و فرستادن بخشنامه‌های قبلی است، بدون آنکه مشخص باشد چه مسئولیتی برای پیگیری و حل مانع متوجه دستگاه‌های می‌شود و در نهایت شیوه‌حل مشکل چگونه است.

فراتر از این الگوهای رفتاری، ریشه اصلی فرسایش تولید را باید در یک آسیب فکری پنهان جست‌وجو کرد؛ محافظه‌کاری اداری و ترس از مرکز یا پاسخ‌گویی به رسانه‌ها. برخی از مسئولان استانی بر این باور نادرست تکیه کرده‌اند که اگر چالش‌ها، تعارض بخشنامه‌ها یا نقایص قوانین از استان را به وزارتخانه یا رسانه‌ها منعکس کنند، نوعی نمره منفی در کارنامه مدیریتی آن‌ها ثبت خواهد شد. این محافظه‌کاری سبب شده حفظ موقعیت و جایگاه در نگاه مدیران بالادستی، بر ایستادگی پای منافع صنعتگران ترجیح داده شود. تاوان این سکوت و کم‌تحرکی را جمعیت خراسان رضوی که ۸درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهد و سرمایه‌گذار بخش خصوصی می‌پردازند که در کنار ده‌ها دغدغه تولید، ناچارند برای پیگیری گره‌هایی که رفع آن‌ها وظیفه مدیر استانی بوده، کفش آهنین بپوشند و در راهروهای وزارتخانه‌ها سرگردان شوند.

باید گفت موانع تولید در چرخه معیوب نام‌گذاری‌های بی‌پایان اسیر شده‌اند. گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد حتی در مواردی که ریشه یک مانع حقوقی یا اجرایی به درستی شناسایی و راهکار مشخص نیز ارائه می‌شود، پاسخ دستگاه‌ها تکرار همان پاسخ‌های

نام خیابان‌های دانشگاه و کوهسنگی به وضعیت سابق بازگشت

فرهیختگان و دلسوزان شهر، به سراغ تغییر نام یکی از خیابان‌های هویتی مشهد بروند و تصور کنند اقدامی شایسته برای رهبر شهید انجام شده است. پیرو اعتراض فعالان هویتی و فرهنگی شهر مشهد به تغییر نام خیابان‌های باسابقه و تاریخی مشهد که اتفاقی مسبق به سابقه نیز در این سال‌ها بوده، دو نامه از دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید و معاون اول رئیس‌جمهور به شورای شهر مشهد مکاتبه‌شد.

در نامه نخست به صراحت اعلام شد که دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید با نام‌گذاری مکان‌های دارای نام رایج و باسابقه به نام حضرت آیت‌الله‌العظمی سیدعلی خامنه‌ای(رضوان‌الله‌علیه) موافقت نمی‌کند و در نامه دوم نیز قید شد که نام‌گذاری خیابان‌ها معابر به نام امام شهید یا خوانده ایشان باید براساس آیین‌نامه

طاهره فجر داودلی | اقتصاد خراسان رضوی یک ویژگی متمایز و استثنایی نسبت به بسیاری از قطب‌های صنعتی کشور دارد و بیش از ۹۰درصد فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی و صنعتی این خطه بر دوش بخش خصوصی می‌چرخد. در این جغرافیا خبری از مجتمع‌های عظیم دولتی یا پشتوانه‌های بودجه‌ای نفت و گاز نیست و معیشت مردم، اشتغال پایدار و ارزآوری استان، به شکل مستقیم به تداوم فعالیت کارگاه‌ها، کارخانه‌ها و مزارعی پیوند خورده که با سرمایه‌های مردمی و ریسک‌پذیری کارآفرینان غیردولتی سرپا مانده‌اند.

با وجود این ویژگی مهم، شیوه مواجهه ساختار اداری و اجرایی استان با نیازهای تولید همخوانی لازم را ندارد. انتظار طبیعی این است که در استانی با چنین بافت اقتصادی، دستگاه‌های اجرایی در نقش پشتیبان تمام‌قد و تسهیل‌کننده مسیر سرمایه‌گذاری عمل کنند؛ اما بررسی‌های میدانی از مناسبات حاکم بر سازمان‌های متولی نشان می‌دهد بخشی از بدنه مدیریتی استان در بخش دولتی، نقشی فراتر از یک کاربر اداری یا نامه‌رسان ستادی برای خود قائل نیستند.

وقتی بیش از ۹۰درصد بار تولید استان بر دوش بخش خصوصی است، هر بخش‌نامه نامتناسب، هر تصمیم خلق‌الساعه مرکزی و هر رویه فرسایشی، به‌طور مستقیم بقایا بنگاه‌های اقتصادی را نشانه می‌رود. در چنین میدانی، تفاوت یک مدیر شجاع و اهل چانه‌زنی با یک مدیر متفعل، فاصله میان رونق یا تعطیلی یک خط تولید است. با این حال، تحلیل رفتار دستگاه‌های اجرایی در مواجهه با مشکلات تولیدکنندگان، از وجود چهار الگوی رفتاری کاملاً متفاوت پرده برمی‌دارد.

نخستین گروه، مدیران مسئله‌محور که اقلیتی کم‌تعداد را در بدنه اداری تشکیل می‌دهند. این مدیران موانع فعالان اقتصادی را از نزدیک می‌شنوند، از اختیارات قانونی استان برای گره‌گشایی بهره می‌گیرند و چنانچه حل مشکل نیازمند ورود و وزارتخانه یا مراجع بالادستی باشد، موضوع را با استدلال‌های متقن کارشناسی تا پایتخت پیگیری می‌کنند.

دومین گروه را می‌توان پاسخگویان همیشه در صحنه؛ اما بی‌عمل نام گذاشت که متأسفانه الگوی مسلط در بسیاری از اداره‌ها هستند. در این دستگاه‌ها حضور در جلسات مشترک با صنعتگران صرفاً جنبه تشریفاتی و رفع تکلیف دارد. به جای حضور شخص مدیر تصمیم‌گیر، کارشناسانی فرستاده می‌شوند که دستشان برای تصمیم‌گیری بسته است و در نتیجه، جلسه به بازخوانی مقررات خشک جاری و دادن وعده‌های کلی می‌گذرد و پس از پایان نشست، نشانه‌ای از پیگیری دیده نمی‌شود. سومین گروه، اداره‌ها و مجموعه‌ها یا مسئولانی هستند که صرفاً نقش واسطه یا کاربر اداری را بازی می‌کنند. در این الگو، چالش‌های پیچیده اقتصادی استان بدون ذره‌ای بررسی کارشناسی و بدون بهره‌گیری از ظرفیت‌های منطقه‌ای، طی نامه‌ای کوتاه به یک مدیرکل ستادی در تهران ارسال می‌شود و همین مکاتبه ساده، پایان کار است بی‌آنکه دستگاه استانی جویای نتیجه، مدافع

خبر

عفت رضوی | به دنبال پیگیری برخی رسانه‌ها از جمله قدس و فعالان فرهنگی شهر مشهد طی چهار شب متوالی و برگزاری تجمع با حضور مردمی از طیف‌های فکری و فرهنگی متفاوت در ابتدای خیابان کوهسنگی و میدان دکنر شرعیتی مشهد، نام تابلو خیابان‌های دانشگاه و کوهسنگی که به‌امام خامنه‌ای تغییر پیدا کرده بود، به حالت سابق خود بازگشت.

اعتراض اصلی دغدغه‌مندان حاضر در تجمع به این موضوع بود که تغییر نام این خیابان‌ها اقدامی کلیشه‌ای است که مانند خیلی از خیابان‌های دیگر مشهد نام جدید آن بر سر زبان‌ها نخواهد افتاد؛ در حالی که شأن رهبر شهید انقلاب آن هم در مشهد الرضا(ع) که متعلق به خود ایشان است، باید بسیار بالاتر از این باشد که با چنین اقدام کلیشه‌ای و بدون خرد جمعی و جمع‌آوری نظر طیف‌های مختلف نخبگان،

خراسان جنوبی

سهم استان از مسکن حمایتی بیش از سه برابر شد

مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی خراسان جنوبی گفت: سهم اولیه این استان در طرح مسکن حمایتی از ۵۰۰ به هزار و ۵۴۶ واحد افزایش یافته که رشد به‌برابری را نشان می‌دهد.

قاسم تنها در گفت‌وگو با ایرنا افزود: افزایش این ظرفیت با هدف استفاده از فرصت‌های حمایتی برای تأمین مسکن خانوارهای نیازمند انجام شده و بخشی از واحدهای مورد نظر در روستاهای اطراف بیرجند و قسمتی نیز در محدوده شهری در حال پیگیری یا ساخت است.

وی بیان کرد: تسهیلات ۵۰۰ میلیون تومانی برای ساخت مسکن روستایی در نظر گرفته شده که متقاضیان واجد شرایط در شهرهای زیر ۲۵ هزار نفر جمعیت نیز می‌توانند از این ظرفیت استفاده کنند.

خراسان شمالی

دستگاه قضایی استان پیگیر حل مشکلات کادر درمان است

رئیس کل دادگستری خراسان شمالی گفت: باید مشکلات بیمارستان‌ها با جدیت پیگیری شود. به گزارش خبرگزاری تسنیم، مسلم محمدپاریان طی بازدید از بیمارستان‌های امام علی(ع) و امام حسن(ع) پنج‌روزه به مناسبت روز پرستار و همراهی جانشین سپاه خراسان شمالی در امور افسار و رئیس دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی اظهار کرد: کادر درمان در دوران همه‌گیری کرونا و دیگر مقاطع حساس، با اینار و مسئولیت‌پذیری برای حفظ سلامت مردم تلاش کرده‌اند و شایسته قدردانی هستند. وی افزود: پرستاران و کارکنان مراکز درمانی با وجود دشواری‌ها و کمبودهای موجود، همچنان با تعهد و انگیزه به بیماران خدمت می‌کنند و تلاش‌های آن‌ها در ارتقای سلامت جامعه نقش مهمی دارد.